

[Hilmar Baunsgaard.]

undersøgt, og som jeg sagde det før, er det noget, der for det radikale venstre vil være overordentlig afgørende, når vi til sin tid skal tage stilling.

Til handels- og markedsministeren vil jeg gerne sige tak for oplysningen om, at den meddelelse, der har været i Politiken om en anden, en afvigende opfattelse i rapporten fra handelsministeriets embedsmænd, skulle være fejlagtig. Men senere bekræftede ministeren jo for så vidt, at det var forståeligt, at det kunne være sket, som sket er i Politiken, fordi der forelå et internt arbejdsdokument i handelsministeriet, som ministeren beklagede på en for ham uforklarlig måde var kommet i Politikens besiddelse. Det viser altså, at der har været et sådant internt dokument. Vi andre må jo respektere, at sådan arbejder man i ministerierne, at man har interne dokumenter, som vi ikke kan forlange offentliggjort. Jeg henstiller kun indtrængende til handels- og markedsministeren at overveje, om der ikke kunne være vurderinger i det dokument, som kunne have interesse for folketinget, og som, hvis han skulle være betænkelig ved det, måske kunne komme til drøftelse i markedsudvalget.

Så vil jeg gerne takke ministeren for oplysningerne om fordelingen af vor eksport. De bekræftede det, jeg sagde, at ser man Norden under ét, så er det vores hovedmarked for industrivarer, og det var i den forbindelse, jeg nævnte det, og at ministeren så tæller Norge sammen med England og fællesmarkedet, viser jo kun, at der kan være en speciel vurdering, som man har behov for at foretage over for Sverige, og den er ikke uden interesse og ikke uden betydning.

Ministeren sagde til mig — og jeg er tilfreds med, at han i dette tilfælde, som han sagde, hævdede anonymiteten — at det ville være uheldigt, hvis vi på offentlig vis omtaler alternativer, hvis de engelske forhandlinger med fællesmarkedet forliser. Nu oplyste ministeren ikke, hvorfor han fandt, det ville være uheldigt, og derfor kan jeg altså ikke vurdere vægten af hans indvending, men jeg må sige, at det er for så vidt underordnet, for ingen ville kunne findes så vægtige, at jeg ville afstå fra nu at sige til ministeren, at han kan lige så

godt indstille sig på allerede i dag, at der vil ikke i det nuværende folketing kunne tilvejebringes fem sjettedeles majoritet for en isoleret dansk tiltræden — så skulle i hvert fald hr. Aksel Larsen og hans parti ændre opfattelse meget afgørende. Der kan ikke skabes denne majoritet, og jeg benytter lejligheden til at sige det samme til det ærede medlem hr. Guldberg, som jeg forstod var utilfreds med, at jeg havde sagt, at et isoleret dansk medlemskab fortsat var uden interesse. Og jeg skal gerne bekræfte over for det ærede medlem, at når jeg udtalte forhåbning om, at der ville være en almindelig tilslutning til dette hidtidige danske standpunkt i folketinget, så så jeg bort fra det ærede medlem.

Må jeg så sige til det ærede medlem hr. Per Hækkerup — til hvem jeg i øvrigt kun har den ene bemærkning — at jeg fandt det lidt uheldigt, at det ærede medlem hr. Per Hækkerup sagde, det var en reaktionær politik at slå sig til tåls med Norden alene. Jeg tror, det for det første udvander begrebet reaktionær, jeg tror ikke, det var et særlig dækkende udtryk i denne forbindelse; men det farlige ved at henvende den terminologi er jo, at man herved ligesom vil negligere den problemstilling, vi andre rejser, nemlig den, at det afgørende er, at Norden kan følges ad. Jeg forstod, at det ærede medlem var enig i, at det er noget afgørende, og det er jeg selvfølgelig tilfreds med, men det kan ikke være reaktionært, hvis man til sin tid i en afvejning kommer til det resultat, at Nordens sammenhold må have prioritet i den europæiske udvikling.

Til det ærede medlem hr. Per Federspiel også kun én bemærkning. Han sagde: politisk har EFTA været en fiasko. Men jeg forstod, at det ærede medlem var enig i, at økonomisk havde EFTA været — jeg kalder det en succes; det ærede medlem sagde vist, at det havde været økonomisk fremmende. Jeg er ikke sikker på, at ordet fiasko her er dækkende. Hvis man snævert tager dette, at det skulle være en formidling til fællesmarkedet, har det ærede medlem vel ret, men det har jo nok været lidt af et handicap for EFTA, at vi aldrig er gået ind i en bedømmelse af EFTAs muligheder alene, og det hænger sammen med det, jeg sagde i min første tale, at vi savner stadig en lige så realistisk og lige så